

[Christophersen.]

ligesom må prøve at forstå, hvordan det parlamentariske arbejde fungerer. Selv om de 6 partier gerne havde villet gennemføre skattelettelse af det omfang, som de i fællesskab havde ønsket i maj måned, ja, så var der, da vi nåede frem til slutningen af september, altså ikke parlamentariske muligheder for at gennemføre mere end det, som blev resultatet af skatte- og udgiftsforhandlingerne, og derfor kan vi altså ikke acceptere præmisserne.

Dertil kommer, at vi heller ikke kan acceptere de virkninger, som en gennemførelse af dette forslag ville få. Det ville skabe en uønsket svækkelse af finanspolitikken; efter vores opfattelse er der med skattereformen, med besparelsesforslagene og med de mange andre initiativer, der er taget også på beskæftigelsesområdet — senest forhøjelsen af udlånsloftet i går med 1½ mia kr. — tilrettelagt en økonomisk politik, som på nuværende tidspunkt svarer til de vilkår og de muligheder, der er til stede.

Derfor vil jeg også godt sige til hr. Gerstrøm, at den lidt kæphøje tone, der blev anvendt med udtrykket disciplinære foranstaltninger, synes jeg man skal spare sig. I stedet burde man i højere grad forsøge at forstå, hvad der er indholdet af et parlamentarisk arbejde.

Gudme (RV):

Det radikale venstre tager afstand fra det foreliggende forslag.

Hvad først den politiske begrundelse for forslaget angår, kan jeg sige, at den kommer egentlig ikke os ved. Når man fra fremskridtspartiets side taler om det flagrante løftebrud, må jeg sige, at fra vor side er der ikke givet nogen løfter til fremskridtspartiet, så vi har i hvert fald heller ikke brudt nogen løfter i forbindelse med episoderne omkring store bededag, så den diskussion er os uvedkommende.

Hvad det reelle angår, er forholdet det, at vi under forhandlingerne under storebededagsforløbet var indstillet på at ville medvirke til rimelige afgiftsforhøjelser for at kunne stabilisere den økonomiske situation. Det oprindelige forslag, som regeringen fremsatte, gik ud på en midlertidig afgift, der skulle ophøre ved udgangen af 1974. Vi

mente, det ville få alt for tunge virkninger for branchen, medføre et fuldstændigt salgsstop i de tre fjerdingår eller de 8 måneder, der da var tilbage af 1974, så derfor tog vi afstand fra det, men under forhandlingerne fik vi jo i stedet for omformet det til den vedvarende afgift med en rimelig procentstørrelse, som vi har nu.

Vi må se sådan på det, at det, som var rimeligt i maj måned, er mindst lige så rimeligt under de forhold, vi lever under i november måned; derfor finder vi, at denne afgift bør opretholdes, og følgelig må vi gå imod det foreliggende forslag.

Palle Simonsen (KF):

Heller ikke i den konservative folketingsgruppe kan vi acceptere fremskridtspartiets forslag. Jeg skal helt afstå fra at gå ind i en diskussion om selve de afgiftsområder, det drejer sig om, som hr. Gerstrøm ligesom tog op; det er jo en diskussion, som for længst er overstået. Det, der er det afgørende i denne forbindelse efter vores opfattelse og som deltager i det såkaldte forlig omkring store bededag, er spørgsmålet om præmisserne. Jeg må sige, at jeg synes, det virker aldeles ufatteligt, at man fra fremskridtspartiets side kan bruge den slags udtryk, som man gør i bemærkningerne om det, man kalder et løftebrud omkring forliget.

Det lå jo fuldstændig klart, som det også er sagt af andre ordførere, at der skulle gennemføres skattelettelse på 10 mia kr. og besparelser på de offentlige budgetter på mindst 5 mia kr. Det lå lige så klart, at afstanden mellem de 5 mia kr. og de 10 mia kr. kunne kun nås ved at indføre afgifter, nemlig en momsforhøjelse. Der var ingen, der forestillede sig, at det var muligt at nå længere med besparelserne på det tidspunkt end de 5 mia kr. Jeg husker under første behandling af disse forslag, at både hr. Glistrup og undertegnede netop bad regeringen om dengang at komme med et udspil om, hvordan de forestillede sig besparelserne, og dette udspil var de 5 mia kr., som senere kom til at stå som tal i forliget. Det lå således klart, at der ikke her kunne blive basis for at nå længere på det tidspunkt. Det var altså kun momsforhøjelsen, der var tilbage.

Da vi kom til forhandlingerne i september måned og fik, om man så må sige, spare-